

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie z zażalenia **M. P.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 16 lutego 2021 r.
wniosku Sądu Rejonowego w W.
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 października 2020 r. prokurator Prokuratury Rejonowej w W. odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie:

1. Zaistniałego w dniu 2 czerwca 2020 r. przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków służbowych przez sędziego Sądu Rejonowego w W. orzekającego w I Wydziale Cywilnym w związku z wydanym wyrokiem zaocznym o sygn. I C (...), czym miał działać na szkodę interesu prywatnego M. P. oraz W. P.,
tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.;
2. Zaistniałego w dniu 16 czerwca 2020 r. przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków służbowych przez sędziego Sądu Rejonowego w W. orzekającego w II Wydziale Karnym w związku z wydanym postanowieniem o sygn. II Kp (...), czym miał działać na szkodę interesu prywatnego M. P. oraz W. P.,

tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

Sprawcami opisanego czynu mieli być – według autora zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa - sędziowie Sądu Rejonowego w W., tj. A. K. oraz A. G..

W dniu 25 listopada 2020 r. zażalenie na to postanowienie złożył M. P..

Sąd Rejonowy w W., postanowieniem z dnia 30 grudnia 2020 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu, motywując to faktem, iż sprawa będąca przedmiotem postępowania dotyczy zażalenia M. P., na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego, obejmującego czyny jakich mieli się dopuścić – zdaniem skarżącego - sędziowie Sądu Rejonowego w W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por.: postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 -10, poz. 68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w W., sprawa bowiem dotyczy zachowań sędziów Sądu Rejonowego w W., krytycznie ocenianych przez zawiadamiającego o popełnieniu przez nich przestępstwa – M. P..

Opisana sytuacja w odbiorze społecznym mogłaby wywołać przekonanie o możliwości braku obiektywizmu orzekających w tej sprawie sędziów Sądu Rejonowego w W..

W związku z tym Sąd Najwyższy, w pełni podzielając argumentację sądu występującego, zawartą w uzasadnieniu postanowienia, przekazał sprawę

dotyczącą M. P. Sądowi Rejonowemu w G., jako równorzędnemu Sądowi Rejonowemu w W..